

Kære Lone

Med Momo, som jeg skrev om i det sidste nyhedsbrev, i tankerne vil jeg dele nogle ord med dig på denne dag, hvor tiden og livet væver nye tråde i din historie.

I *Momoland* lærer vi, at tiden ikke blot er en ressource, men en gave, vi giver og modtager i mødet med hinanden. Og Lone, du har givet din tid – ikke bare som minutter og timer, men som øjeblikke fyldt med omsorg, læring og glæde. Hver samtale, hver udfordring, hver succes – alt det har du delt med os som en del af vores fælles rejse her på Læsø Skole.

I *Momo* fortæller skildpadden Kassiopeia, at vi altid har tid nok, hvis vi bruger den til det, der virkelig betyder noget. Du, Lone, har vist os, hvordan tid kan blive til noget større, når vi bruger den til at lytte – til børnene, til kollegerne og til fællesskabet. Du har været som Momo selv, en der kunne høre, hvad der blev sagt i stilheden, og som kunne se, hvad der gemte sig bag ordene.

Når jeg ser tilbage på den tid jeg har været her på Læsø Skole sammen med dig, ser jeg små, men betydningsfulde fodspor. De er som Frø, der drysses på vejen, og minder, der vokser frem. Disse spor vil fortsat blomstre i de elever, du har støttet, i de projekter, du har formet, og i de hjerter, du har rørt.

Men Lone, ligesom Momos verden ikke er uden udfordringer, har du også stået over for din del af dem – Du landede på Læsø skole, da udfordringerne var store, Og alligevel har du altid fundet en vej frem – en vej, der er drevet af kernen på Læsø skole: et hjertevarmt engagement og troen på det fælles bedste.

Nu, hvor tiden kalder dig videre, håber jeg, du vil tage med dig ikke blot minderne, men også den dybe ro, som Momo finder i haven ved de mange blomster. En ro, der minder os om, at livet er rigest, når vi er til stede i det – lige her og lige nu.

Lone, du vil blive savnet. Men i dit fravær vil vi fortsat finde sporene af dig – i de smil, der deles, i de børn, der lykkes, og i den skole, der fortsætter med at gro. Tak for din tid og tak for alt det, du har givet os.

Flyv godt videre, og pluk de gode minder på din videre vej. De vil være som små lys, der viser vejen frem, når mørket falder på.

God vind kære Lone. Tak!